

4. KOŁDERKA (I)

D: jedna osoba rozkłada koc na podłodze;

DZ: 2–4 małych dzieci kładzie się pod kocem w taki sposób, by wystawały im spod niego tylko głowy;

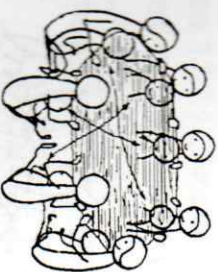
R: dzieci próbują całe zmieścić się pod „kołderką”, nie odkrywając jednocześnie innych. Jest to dobry moment na relaks i muzykę uspokajającą.

5. KOŁDERKA (II)

D: dorośli siedzą w rozkroku na podłodze (w kręgu);

DZ: dzieci siedzą w „fotelikach” przed dorosłymi (zob. 2.1. „Fotelik” I), opierając się plecami o swoich partnerów;

R: wszyscy przykrywają nogi kocem/kocami („kołderką”). Na polecenie prowadzącego dorośli unoszą koc do góry, a dzieci zamieniają się pod kocem miejscami w „fotelikach”.

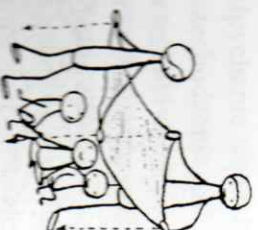

6. JASNO-CIEMNO

D: co najmniej 2 dorosłych trzyma koc rozłożony nad głowami dzieci;

DZ: dzieci leżą lub siedzą na podłodze;

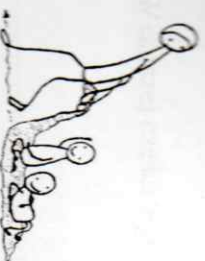
R: dorośli podnoszą (ruch do góry) i opuszczają (ruch na dół) koc, odpowiednio odkrywając i zakrywając dzieci. Jeśli ktoś z dzieci obawia się tego ćwiczenia (boi się ciemności i zamkniętej przestrzeni), to dla dodania mu odwagi do udziału w zabawie można zaprosić jednego dorosłego (dorośli siada winn z dziećmi pod kocem).

7. PODRÓŻE NA KOCU (I)

D: 1–2 dorosłych trzyma za brzeg koca;

DZ: 1–2 dzieci siedzi lub leży (na plecach, na brzuchu) na kocu;

R: dorośli ciągnie po ziemi siedzące na kocu dzieci (mogą one leżeć, siedzieć w siadzie skrzyżnym, w siadzie klęcznym lub w siadzie prostym). Potem wprowadzamy zmianę: kilkoro dzieci może ciągnąć jednego dorosłego lub para dorosłych – dziecko – inną parę.

8. PODRÓŻE NA KOCU (II)

D: 1–2 dorosłych trzyma za jeden brzeg koca;

DZ: 1–2 dzieci leży na podłodze na brzuchu i trzyma za jeden koniec koca lub połowę swego ciała (do pasa) leży na kocu, trzymając się go;

R: dorośli ciągnie po ziemi trzymające się koca dzieci. Ćwiczenie to można modyfikować: kilkoro dzieci kładzie się na podłodze, trzymając za jedną krawędź koca, a 1–2 dorosłych próbuje ciągnąć koc z „przyczepionymi” doń dziećmi. Podczas tej zabawy dzieci powinny być ubrane w długie spodnie (dresy) lub rajstopy, aby nie stykać się nieosłoniętymi nogami z podłogą.

9. PODRÓŻE NA KOCU (III) – SANKI

D: dorośli zwinają (roluje) koc i trzyma za jeden jego koniec;

DZ: 1–2 dzieci siada w rozkroku na końcu zrolowanego koca – „sankę” (jedno za drugim): pierwsze z nich trzyma się koca, a drugie trzyma za barki lub za pas dziecko siedzące przed nim;

R: dorośli ciągnie po podłodze (za wolny koniec koca) siedzące na „sankach” dzieci. Podczas tej zabawy dzieci powinny siedzieć na kocu – „sankach” w taki sposób, by można było łatwo je ciągnąć (dziecko może też leżeć na brzuchu na zrolowanym kocu i w tej pozycji „jechać na sankach”).

